

بسمه تعالی

جناب آقای اکبرپور

رئیس هیأت مدیره و مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۱۴۰۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۲۱۴۳ مورخ ۱۴۰۰/۷/۲۰ با موضوع: «ابطال بند ۲ قسمت (ب) ماده ۶ مصوبه شماره ۴۴۶_۱۳۹۰/۱۰/۲۵ شورای اسلامی شهر بوشهر تحت عنوان تعیین بهای خدمات پسماند کلیه اماکن اداری» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می گردد.

مدیر کل هیأت عمومی و هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری – یدالله اسمعیلی فرد

تاریخ دادنامه : ۱۴۰۰/۷/۲۰ شماره دادنامه: ۲۱۴۳ شماره پرونده : ۹۹۰۱۵۳۲

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکی : شرکت فرودگاه ها و ناوبری هوایی ایران

موضوع شکایت و خواسته : ابطال بند ۲ قسمت (ب) ماده ۶ مصوبه شماره ۴۴۶_۱۳۹۰/۱۰/۲۵ شورای اسلامی شهر بوشهر

گردش کار : شاکی به موجب دادخواستی ابطال بند ۲ قسمت (ب) ماده ۶ مصوبه شماره ۴۴۶_۱۳۹۰/۱۰/۲۵ شورای اسلامی شهر بوشهر و بند ۲ قسمت (ب) ماده ۶ دستورالعمل نحوه تعیین بهای خدمات مدیریت پسماند شهری مصوب مرداد ماه ۱۳۸۵ وزارت کشور را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

" به استحضار می رساند وزارت کشور با اختیار حاصل از ماده ۸ قانون مدیریت پسماندها مصوب ۱۳۸۳/۲/۲۰ مبادرت به تصویب و ابلاغ دستورالعمل نحوه تعیین بهای خدمات مدیریت پسماند شهری در تاریخ مرداد ماه ۱۳۸۵ نمود که مطابق با بند ۲ ماده ۶ سراسر مخدوش دستورالعمل مذکور «بهای خدمات مدیریت پسماند کلیه اماکن اداری و مراکز و مؤسسات آموزشی و شرکتهای دولتی و خدماتی که صنف محسوب نمی گردند، معادل ۱۰۰٪ عوارض نوسازی ملک (اعم از ملکی، اجاره ای، رهنی یا وقفی) تعیین می گردد.» که تصویب ماده مذکور از سوی وزارت کشور بنا به دلایل ذیل، خارج از حدود اختیارات قانونی صورت پذیرفته است و وزارت مذکور با تجاوز از حدود مشخص اختیارات قانونی خود اقدام به تحمیل هزینه مضاعف و زائد بر مقررات قانونی بر اماکن غیرصنفی نموده است:

۱- وفق نص صریح ماده ۸ قانون مدیریت پسماندها، تنها چیزی که باید از تولید کننده پسماند اخذ گردد، هزینه های خرج شده برای مدیریت پسماندها می باشد و اخذ هرگونه مبلغ زیاد بر آن، فاقد توجیه قانونی است. لازم به ذکر است اساساً تبادل عرفی و عقلی واژه «عوارض» در مقابل «خدمات» موضوعیت می یابد و به عبارتی مابه ازاء خدمات ارائه شده هستند و اصولاً پرداخت کننده عوارض می باید از نوعی خدمات و انتفاع مستقیم، متناسب با عوارض اخذ شده برخوردار شود. مفاد رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره ۱۸۱۸_۱۳۹۳/۱۱/۶ نیز که تعیین نرخ خدمات را منوط به انجام خدمتی از سوی شهرداری دانسته است و شهرداری را در مواردی که خدمتی ارائه نمی کند مستحق اخذ هرگونه هزینه ای ندانسته است، گویای همین امر می باشد. بنابراین وزارت کشور نمی تواند به صرف اینکه اختیار وضع بهای مدیریت پسماند را دارد، هر نوع مبلغ غیر منطقی را جهت اخذ از تولید کننده پسماند تصویب نماید.

۲- تعیین بهای مدیریت پسماند، باید متناسب با نوع پسماند تولیدی (از جمله پسماند صنعتی، عادی و غیره) باشد، در حالی که در تصویب ماده معترض عنه، هیچ گونه توجهی به نوع پسماندهای تولیدی نگردیده است و چنین تبعیضی صرفاً با توجه به «ماهیت شخصیت اماکن غیر صنفی» اعمال گردیده است و همان گونه که مستحضرند، تبعیض قائل شدن بین اشخاص یا مناطق مختلف، برخلاف بند ۹ اصل ۳ قانون اساسی (اصل عدم تبعیض) می باشد.

۳- عوارض نوسازی که شامل مبالغ هنگفتی می گردد، یک بار از سوی شهرداری ها مستند به ماده ۲ قانون نوسازی و عمران شهری مصوب ۱۳۴۷ اخذ می گردد و باتصویب ماده معترض عنه، مؤدیان عملاً مکلف به پرداخت دوباره آن تحت عنوان ثانی گردیده اند و این امر به طور واضح، وصول مجدد و دوباره عوارض نوسازی محسوب و مغایر با اصل عدالت و انصاف می باشد.

۴- به منظور تبیین زوایای امر و نشان دادن تفاوت فاحش اخذ بهای مدیریت پسماند از اشخاص عادی و اشخاص غیرصنفی، نمونه محاسبه عوارض پسماند متعلق به فرودگاه بوشهر ایفاد می گردد. بدین شرح که چنانچه عوارض پسماند متناسب با هزینه های مدیریت پسماند باشد در سال ۱۳۸۹ ماهیانه مبلغ ۱/۵۰۶/۷۰۰ ریال و سالیانه مبلغ ۱۸/۰۸۰/۴۰۰ ریال محاسبه می گردد، لیکن محاسبه آن بر اساس عوارض نوسازی، به میزان ۵۵۷/۳۲۳/۱۶۶ ریال می باشد.

۵ - نظر به اینکه شورای اسلامی شهر بوشهر به استناد بند ۲ قسمت (ب) ماده ۶ دستورالعمل نحوه تعیین بهای خدمات مدیریت پسماند شهری مصوب مرداد ماه ۱۳۸۵ وزارت کشور، با تصویب جزء ۲ بند (ب) ماده ۶ در مصوبه شماره ۴۴۶_۱۳۹۰/۱۰/۲۵، واحدهای غیرصنفی را موظف به پرداخت وجهی معادل عوارض نوسازی به انضمام هزینه مدیریت پسماند نموده است، درخواست ابطال آن را نیز دارد."